การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

Student Affairs Administration of Basic Educational Institution under Ampha-wa Network School, Samut-songkram Province

อติคุณ บุญจูง[1] ดร.สาริศา เจนเขว้า[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนจำนวน 48 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน และการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t – test และ F – test(Oneway ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติลำดับสูงสุด คือ ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน รองลงมา คือ ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามลำดับด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารกิจการนักเรียน, สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

[1] ตำแหน่ง นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

[2] ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

Abstract

This research aimeds to study and compare Student Affairs Administration of Basic Educational Institution under Ampha-wa Network School, Samut-songkram Province. The sample group consisted of 48 personnel in basic educational institution under Ampha-wa Network School, Samut-songkram Province. The size of the sample was krejcie and Morgan using stratified random sampling. The tool used for data collection was a rating scale questionnaire. The IOC value was between 1.00.The reliability was 0.97 ,The data were statistically analyzed and presented in the form of frequency, percentage, mean, standard deviation, T–test and F–test

The study results showed that :

1. Student Affairs Administration of Basic Educational Institution Administrators under Ampha-wa Network School Samut-songkram, the overall and each aspect were at high level, When considering each aspect, The highest level of action is the process of promoting democracy in schools, The student affairs planning, The operation of the student support system, the evaluation of the student affairs operation

2. The comparison of Student Affairs Administration of Basic Educational Institution under Ampha-wa Network School, Samut-songkram, classified in term of position the overall and each aspect were difference, student affairs administration and the promotion and development of the student discipline morality and ethics, The operation of the student support system, the process of promoting democracy in schools, the evaluation of the student affairs operation, another were not difference

3. The comparison of Student Affairs Administration of Basic Educational Institution under Ampha-wa Network School, Samut-songkram province classified in term of experience. The overall were not difference

Keywords : Student Affairs Management , Basic Educational Institution

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนามนุษย์ให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งโลกเราในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเมืองการปกครอง และการศึกษา ในการพัฒนาทางด้านการศึกษานั้น ถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นกำลังใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และยังช่วยพัฒนาให้เยาวชนของชาติมีศักยภาพ ใฝ่เรียนรู้ มีจิตสาธารณะ มีความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 (2553:6) ได้กล่าวไว้ว่า รัฐสนับสนุนให้

สถานศึกษาจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความสำคัญในด้านความรู้และด้านคุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ ผสมผสานสาระความรู้ให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิ่งที่สำคัญในการวางรากฐานให้กับคุณภาพของคนในชาติ การบริหารงานของผู้บริหารจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ มีสติปัญญา คิดเป็น ประยุกต์ได้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 6 (2553:6) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2552:7) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ จึงไม่ใช่แค่การบริหารงานในด้านวิชาการที่เน้นในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเท่านั้น สถานศึกษายังต้องมีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การบริหารกิจการนักเรียนนอกจากจะเป็นงานในความรับผิดชอบของสถานศึกษา แล้วยังเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ เอาใจใส่ดูแลของผู้บริหารและครูอาจารย์ในสถานศึกษาโดยตรงและเป็นงานที่ต้องปรับปรุง คัดสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นประโยชน์แก่นักเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้ก้าวหน้า เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จนสามารถพัฒนาตนเอง ให้เจริญงอกงามในทุกด้าน รวมทั้งใส่ใจดูแลความประพฤติของนักเรียนให้ปฏิบัติตนในกรอบแห่งความงามความดีที่ควรจะกระทำได้ โดยวางรากฐานความรู้ ประสบการณ์ และอบรมบ่มเพาะพัฒนาจิตใจควบคู่กันไป จนทำให้ประสบความสำเร็จและเป็นการส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียน และส่งผลถึงการพัฒนาบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว โดยสำนักบริหารงานการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2552 :37-46) ได้กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนไว้ดังนี้ 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน 2) การบริหารงานกิจการนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นอีกหนึ่งภาระงานที่สำคัญ สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันเพื่อช่วยให้ครูเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนานักเรียน โดยผ่านกระบวนการวางแผน และการบริหารจัดการเพื่อสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการและกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์มีจิตสาธารณะ ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันสามารถเลือกดำเนินชีวิต อย่างผู้มีภูมิรู้ และมีภูมิธรรม

ปัจจุบันกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งอยู่ในภาคกลางค่อนลงมาทางใต้ ตรงชายฝั่งทะเลอ่าวไทย บริเวณ ปากแม่น้ำแม่กลอง ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ประมาณ 65 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่เล็กที่สุดของประเทศ เนื้อที่ประมาณ 416.71 ตารางกิโลเมตรแบ่งการปกครองออกเป็น 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสมุทรสงคราม อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที โดยมีโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม จำนวน 72 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 9 กลุ่มเครือข่าย ได้แก่ กลุ่มเครือข่ายลมทวน กลุ่มเครือข่ายบางขันแตก กลุ่มเครือข่ายลาดใหญ่ กลุ่มเครือข่ายชายทะเล กลุ่มเครือข่ายบางน้อย กลุ่มเครือข่ายบางคนที กลุ่มเครือข่ายประดู่แดง-แควอ้อม กลุ่มเครือข่ายปลายคีรี และกลุ่มเครือข่ายอัมพวา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา มีทั้งหมด 9 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส (ฉ่ำบุญรอดชนูทิศ) โรงเรียนวัดวัดมณีสรรค์ (ไสวประชานุสรณ์) โรงเรียนวัดบางแคกลาง (ไพลประชานุกูล) โรงเรียนวัดปรกสุธรรมาราม (สามัคคีพิทยาคาร) โรงเรียนวัดสาธุชนาราม(สินประชานุกูล) โรงเรียนบ้านบางนางลี่ (กมลราษฎร์สามัคคี) โรงเรียนวัดจุฬามณี (มาลยานุสาวรีย์) โรงเรียนวัดบางนางลี่ใหญ่ (บริษัทเกลือไทยสงเคราะห์) โรงเรียนวัดวรภูมิ (วรไวทยาวาส) ซึ่งปัจจุบันการบริหารงานกิจการนักเรียนของ โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในแต่ละด้านยังพบปัญหาที่ส่งผลต่อกระบวนการทำงาน อาทิเช่น การขาดการวางแผนการทำงาน ขาดการสำรวจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ระบบงานบุคลากร และงบประมานเป็นต้น กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวามีการบริหารงานเป็น 4 ฝ่าย ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารวิชาการ ฝ่ายบริหารงบประมาณ ฝ่ายบริหารบุคคล และฝ่ายบริหารทั่วไป โดยงานกิจการนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายบริหารทั่วไปที่โรงเรียนทุกแห่งจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์โดยประสานความร่วมมือจากครู ผู้ปกครองและชุมชน หรือให้นักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม อยู่ในระดับใด เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานกิจการนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงการสำรวจ (survey research) ได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน

2. บุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม การศึกษาครั้งนี้ยึดหลัก สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 37-46) ว่าด้วยขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียนกำหนดไว้ ประกอบด้วย 1) การวางแผนงานกิจการนักเรียน 2) การบริหารงานกิจการนักเรียน 3) การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียน มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5) การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และ 6) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

ด้านตัวแปร มีดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ตำแหน่ง ได้แก่

1.1.1 ผู้บริหาร

1.1.2 ครูผู้สอน

1.2 ประสบการณ์การทำงาน ได้แก่

1.2.1 น้อยกว่า 8 ปี

1.2.2 ตั้งแต่ 8–20 ปี

1.2.3 มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยยึดขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 การวางแผนงานกิจการนักเรียน

2.2 การบริหารงานกิจการนักเรียน

2.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

2.4 การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน

2.6 การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

3. ระยะเวลาทำวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย เดือนมกราคม–ธันวาคม 2560

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบสารสนเทศเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

2. เพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้รับผิดชอบที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียนนำไปเป็นข้อมูล

ประกอบการปรับปรุงแก้ไขและการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากร ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 54 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากร จำนวน 48 คน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาโดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan,1990: 607-610) และการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นปลายปิดให้เลือกตอบโดยจำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ) (2552:37-46) ลักษณะแบบสอบถามเป็นชนิดมาตรส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert, Scales) 5 ระดับ มีจำนวน 50 ข้อ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาเลือกตอบ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
ระดับ 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การศึกษาได้ดำเนินการวางแผนการทดลองในการศึกษา โดยศึกษาเอกสารวิชาการและจากผลการศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนักเรียนโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

2. พัฒนาข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนในงานวิจัยของ วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล. (2556) ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับการบริหารกิจการนักเรียน จำนวน 6 ด้าน คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

4. เสนอร่างแบบสอบถามการวิจัย ต่ออาจารย์ ดร.สาริศา เจนเขว้า อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอรับข้อเสนอแนะ และดำเนินการแก้ไขเครื่องมือ

5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้ นายดำรงศักดิ์ ชื่นจิตร ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดสาธุชนาราม (สินประชานุกูล) นางสาวดุษณี ชลิงสุ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปรกสุธรรมาราม (สามัคคีพิทยาคาร) และนางสาวศิริจันทร์ ศรีนวลนัด ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความจริงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โรงเรียนท้ายหาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ในการศึกษาครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ถึงผู้บริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 9 โรงเรียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามจำนวน 50 ฉบับ ไปให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็น ผู้บริหาร และครูผู้สอนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด

4. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ

2. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายค่าเฉลี่ยจากข้อมูลที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลความหมายตามแบบของ นิภา เมธธาวีชัย. (2543:125) ดังนี้

1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

3. การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามตำแหน่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่า t-test

4. การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ตามความคิดเห็นของบุคลากรจำแนกตามประสบการณ์ การทำงานวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F-test) หากพบความแตกต่าง ทำการทดสอบหาความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติลำดับสูงสุด คือ ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน รองลงมา คือ ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามลำดับ ด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวมภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3. การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยภาพรวม และรายด้าน

ด้านที่	การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระดับปฏิบัติ			
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1.	ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน	4.48	0.26	มาก	2
2.	ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน	4.02	0.30	มาก	3
3.	ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	3.97	0.41	มาก	5
4.	ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	3.81	0.46	มาก	6
5.	ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	4.61	0.17	มาก	1
6.	ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน	3.98	0.27	มาก	4
	รวม	4.15	0.27	มาก	

จากตารางพบว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมมีการปฏิบัติระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการปฏิบัติลำดับสูงสุด คือ ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยใน รองลงมา คือ ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามลำดับ ด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามการปฏิบัติสูงสุดไปหาการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนมีการร่วมมือกันในกระบวนการทำงานที่ดี และด้านปัจจัยที่เหมาะสมมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานตรวจสอบได้ กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มีการกำหนดโครงสร้างและ คณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติตามแผนที่ชัดเจน จัดทำคู่มือปฏิบัติการของสถานศึกษาและกำหนดทิศทางพัฒนาการบริหารงานสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวางแผนกิจการนักเรียน มีนโยบายและมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการบริหารงาน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารงานกิจการนักเรียน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานแต่ละด้านอย่างชัดเจน มีการจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เข้าร่วมและได้รับประสบการณ์จริงอย่างหลากหลาย มีการจัดกิจกรรมการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน รวมถึงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการวางแผนงานกิจการนักเรียนอย่างเป็นระบบ จึงทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ของงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญจนพร แก้วมณีชัย. (2554) ได้ศึกษาการดำเนินงานการบริหารงานกิจการนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ผลการศึกษาพบว่า 1) การดำเนินงานการบริหารงานกิจการนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการบริหารงานกิจการนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 จำแนกตามสถานภาพระหว่างครูและนักเรียน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนได้ร่วมกันประชุมวางแผนงานเพื่อทำการรวบรวมระเบียบและแนวปฏิบัติทางราชการเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนและปรับปรุงระเบียบและแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับยุคสมัย เพื่อเผยแพร่ให้กับครูนักเรียนและผู้ปกครองทราบและมีการจัดทำแผนงานกิจการนักเรียน รวมถึงการกำหนดหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการ

ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนอย่างชัดเจนจึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ จารุวิภาค. (2550) ได้ศึกษาการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือภคินีคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการนักเรียนโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน คือ งานบริการ งานปกครอง งานแนะแนว และกิจการนักเรียนอยู่ในระดับสูง 2) ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวการดำเนินงานกิจการนักเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนมีการดำเนินกิจการนักเรียนสูงกว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นสูงกว่านักเรียน

2.2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันให้ความสำคัญกับการบริหารกิจการนักเรียน มีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนและมีการดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน มีการวางแผนงาน แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และกำหนดหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน มีการประสานความร่วมมือโดยประชุมชี้แจงผู้เกี่ยวข้องกับงานบริหารกิจการนักเรียนอยู่เสมอจึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันที่มีต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงแก้ว จันทรสูตร (2553) ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษาอัครฆณฑลกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูตามตัวแปรเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1 ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเพื่อง่ายต่อการปฏิบัติ โดยควรสนับสนุนและจัดสรร งบประมาณในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ อำนวยการ ส่งเสริม ประสานงานทุกหน่วยงานในฝ่ายกิจการ นักเรียนและฝ่ายต่างๆ ในการดำเนินงาน/กิจกรรมต่างๆของโรงเรียน/องค์กร/หน่วยงาน/ชุมชน ภายนอกที่เกียวข้อง และมีการติดตาม/ประเมินผล/ปรับปรุง/ให้คำปรึกษา/แนวทางแก้ไข

2 ด้านการบริหารกิจการนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบบริหาร การปฏิบัติงานของบุคลากรในฝ่ายกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และง่ายต่อการปฏิบัติงาน ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการต่างๆ ที่เอื้อให้ผู้เรียนและบุคลากรได้พัฒนาศักยภาพทุกมิติรวมถึงพัฒนาสัมพันธภาพของผู้เรียน ผู้ปกครองและบุคลากรที่เกียวข้อง

3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการเผยแพร่เกียรติประวัติของนักเรียนที่ประพฤติดีให้ปรากฏ ควรมีการคัดเลือกครูที่ปรึกษาและบุคลากรดีเด่นเพื่อเป็นการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ครูที่ปรึกษา และให้ความสำคัญต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความเสียสละ อุทิศเวลาในการทำงาน อย่างเต็มกำลัง

4 ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อนักเรียน

5 ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดทำคู่มือชี้แจงเผยแพร่หลักประชาธิปไตยในโรงเรียน

6 ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1 การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะ ผู้บริหาร และครูผู้สอนที่อยู่ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม เท่านั้น ดังนี้ ควรจะมีการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดอื่นที่ใก้ลเคียงอีกด้วย เพื่อที่จะได้รับทราบความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูผู้สอน

2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการของครู นักเรียนต่อการบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นต้น

3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในรูปแบบต่าง เช่น ความพึงพอใจ หรือแรงจูงในในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

4 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนางานกิจการนักเรียนของโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพ โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กัญจนพร แก้วมณีชัย. (2554). **การดำเนินงานการบริหารงานกิจการนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.

ดวงแก้ว จันทรสูตร. (2553). **การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษาอัครฆณฑลกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์. มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ทิพวรรณ จารุวิภาค. (2550). **การดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในเครือภคินี คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมป์ในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์. มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

นิภา เมธาวีชัย. (2543). **วิทยาการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล. (2556). **การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนงิ้วรายบุญมีรังสฤษดิ์**. การค้นคว้าอิสระ. มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)พ.ศ.2545 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2552**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.